

**„Ty však vidíš trápení a hoře. Shlédneš a vše vezmeš
do svých rukou. Bezbranný se spoléhá na tebe,
sirotkovi poskytuješ pomoc.“**

Žalm 10, 14.

PROSINEC 2020

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 5.12. – Křesťan, věda a umění
- 12.12. – Práce, jako nástroj růstu
- 19.12. – Sobota - praktická škola Boží lásky
- 26.12. – Nebe, výchova a věčné poznávání

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel SŠ	Kázání	SŠ dětí a mládeže
5.12.	Petr Chára	L. Obadalová	Iva Chárová
12.12.	Petr Kimler	VP – Hynek Dona	Iva Chárová
19.12.	Pavel Pimek	Marek Wagner	Iva Chárová
26.12.	Fr. Tomanec	Lumír Kořenský	Iva Chárová

Blahopřání k narozeninám

- 5.12. – Ondřej Kimler
- 7.12. - František Tomanec
- 7.12. – Pavel Kostečka
- 13.12. – Pavel Pimek
- 16.12. – Miluše Škrlová
- 26.12. – Jindřich Oleš

ADRA Klub zdraví informuje

Besedy Adra Klubu zdraví jsou z epidemiologických důvodů dočasně zrušeny

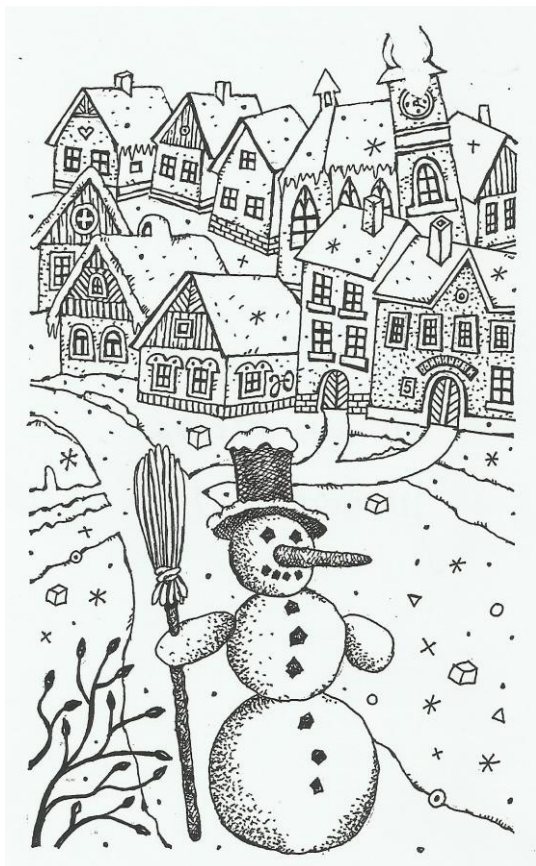
Číslo účtu a variabilní symboly – sbor CASD

Valašské Meziříčí

Číslo účtu sboru - **1763654349/0800**

Variabilní symboly:

• desátek	10 063
• misie	1 063
• 13 sobota	13 063
• stavební fond	44 063
• sociální fond	20 063
• ADRA	222 063

ilustrační kresba
jindřichtoalš

Dny se krátí, neokrádejte se o světlo!

Všichni, kdo žijeme v naší zeměpisné šířce, velmi dobře známe každoročně se opakující jev. Od konce června až do Vánoc se nám zkracují dny. Nejdříve pozvolna, pak rychleji. V prosinci se zkracování dnů zpomalí, až se nakonec úplně zastaví. Snad nejvíce si to uvědomíme koncem října, kdy se zdánlivě skokově najednou den zkrátí o celou hodinu.

Nechci psát o výhodách či nevýhodách střídání letního a zimního času, zda ho podporuji nebo jsem proti němu. Chtěl bych obrátit vaši pozornost jiným směrem. V Bibli můžeme najít desítky odkazů na světlo, ale já se zaměřím pouze na dva z nich.

Při stvoření světa Bůh řekl: Budiž světlo! A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré a věřím, že my to vidíme rovněž tak. Kdysi jsem pracoval na šachtě a párkrát jsem si vyzkoušel, jak se cítí lidé, které trvale obklopuje absolutní tma. Já jsem si po pár vteřinách lampu zapnul, ale slepí lidé takovou možnost nemají. Zatímco v naší zemi trvá nejkratší den alespoň 8 hodin, za polárním kruhem se v zimě Slunce schová za obzor na dlouhého půl roku.

Kromě doslovného má světlo i jiný význam. Například v knize Žalmů se píše, že „Tvé slovo je lampou pro mé nohy, světlem na mé stezce.“ Světlo je symbolem poznání, vzdělání a pochopení. Čím je toto poznání hlubší, tím je světlo jasnější. Vzpomínám si, jak jsme slangově říkali: „Už ti to zapaluje?“ „Už se ti rozsvítilo?“

Vzdělání je bezesporu důležité, ale velcí pedagogové vždy poukazovali na potřebu výchovy a formování charakterů dětí a mladých lidí. Kdybychom se zamysleli sami nad sebou, možná bychom našli menší či větší charakterové vady i u sebe, což nám dává prostor hledat zdroj světla pro stezku našeho života. V evangeliích jsou uvedené ještě jiné dva texty. „Vy jste světlo světa.“ I člověk bez teologického vzdělání pochopí, že bible na tomto místě mluví o Ježíšových následovnících, o křesťanech, kteří mají být vzorem pro své spoluobčany. Vzorem v jednání, v zaměstnání, ve vztazích, v životním stylu, prostě ve všem. Kdosi prohlásil, že by se stal křesťanem, kdyby nebylo křesťanů. Pokud naše světlo nesvítí dostatečně jasně, hledejme pomoc u zdroje, který

řekl: „*Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.*“ Správně jsem měl tímto citátem začít, ale na konci vynikne jeho důležitost možno víc než uprostřed textu. Krátké podmračené podzimní dny jsou pro nás skličující, a když vysvitne sluníčko, okamžitě pookřejeme.

Nastává doba Vánoc, kdy si křesťané na celém světě připomínají narození Spasitele světa. Pro některé lidi je důležité datum, pro jiné návrat k prodávajícím se dnům. Někdo si připomíná Ježíše jako malé děťátko v jesličkách, aby si o tři měsíce později připomenuli jeho smrt na kříži, kterou podstoupil jako Beránek Boží, jako Spasitel světa. Bible přináší ještě jednu jasnou zprávu. Ježíš byl vzkříšen, vstal z hrobu a byl vzat do nebe. Když odcházel, slíbil, že se vrátí na zem pro věřící. Čas jeho příchodu se rychle přibližuje. Předpovězená znamení se naplňují. Dny se krátí. Nejen ty, které souvisí s pohybem Země kolem Slunce, ale i ty, které zbývají do Ježíšova návratu. Važme si světla, které zatím máme stále k dispozici. Nechejme, aby světlo Božího slova svítilo i na naši cestu životem.

Ján Petrovič

Mírák is Loading

A je to tady! Zase po roce je tu Mírák, na který jsme všichni tak dlouho čekali. Stejně jako všechny ostatní akce v tomto roce byl kvůli okolnostem opravdu výjimečný. Tento letošní Mírák s názvem „Mírák is Loading“ se uskutečnil celý online. Dopolední program byl na téma Trpělivost, které je, dle mého, opravdu užitečné, obzvláště v této době. Mohli jsme naslouchat zajímavým zamyšlením, zkušenostem a písním, které hluboce oslovily většinu mladých lidí, kteří tento živý přenos sledovali. Po krátké přestávce následoval odpolední program, který byl zaměřen na chválu. Písně se střídali s modlitbami, kterými nás provázel Jeňa Majer a tento čas byl opravdu úžasný. Celý

den byla také k dispozici „virtuální kaplička,“ kde pro nás byly připraveny verše z Bible, které jsme si mohli přečíst a mohli jsme tak strávit osobní čas s Bohem během přestávky.

Věřím, že zorganizovat takto

úžasnou akci pro obrovské množství lidí a navíc online, nebylo v této době vůbec jednoduché, ale přesto to organizátoři zvládli. Jsme jim za to velmi vděční a doufáme, že nám budou inspirací, abychom se nevzdávali ani přes těžkosti, které stojí před námi.

Záznam z živého přenosu a virtuální kapličku najdete na:

www.mirak.casd.cz

Adéla Vráblová

Anketa bulletinu

1. Co vám nejvíce v této koronavirové době (v obecné rovině) chybí?

- Nejvíce mě osobně chybí sobotní společná shromáždění. Na druhém místě by potom bylo omezení volného pohybu a to zejména cest do zahraničí, i když teď v zimním období to není na pořadu dne. *PCH*
- Jsem asi jednou z trapných výjimek, ale mně, jako takovému, v době covidu nic, ale opravdu nic nechybí. Mám co dýchat, jíst i pít a veškerá nejbližší rodina je mi na dosah! Ten nahoře, samozřejmě, až na prvním místě!!! *FT*
- V době koronavirové mi nejvíce schází osobní styk nejen s členy církve, ale i širší rodinou a známými, kulturní akce a bazén. *SK*
- V mém osobním životě mi nechybí nic. V létě by mi chyběla možnost volného cestování. V současné době mi chybí pouze lepší a spravedlivější organizovanost protikovidových opatření směrem k obyčejným lidem, k malým českým živnostníkům a sociálně slabým skupinám. *ICH*
- Nejvíce mi chybí pohyb, chození. Manžel mě vozí do práce, takže nechodím na autobusák, méně chodím nakupovat, atd. Hodně mně chybí osobní kontakt s lidmi. A za třetí, že méně cestujeme. *KT*
- Chybí mi kontakt s druhými lidmi a určitý společenský život. *SM*
- Po celou dobu mi chybí objektivní informace, na základě kterých je člověk schopný se zodpovědně rozhodovat. Ty výkřiky do tmy postrádají jakoukoliv logiku, systematickosti, kauzalitu, svědčí o tom, že se nás „někdo“ snaží držet v hrsti. *JP*
- Nechybí mi nic - pokud nejde o život, nejde o nic. *BM*

2. Co pozitivního si myslíte, že by mohla doba virtuálních bohoslužeb a zákazu scházení přinést pro naše společenství?

- Pro mě určitě uvědomění si toho, že společná shromáždění jsou požehnáním pro členy a snad si jich budeme do budoucna vážit. Celý život to bereme jako samozřejmost a součást našich

bohoslužeb, ale až teď vidíme, že i dnes ve 21 století to tak nemusí být. *PCH*

- Pozitiv vidím hned několik. Izolace od ostatních spoluvěřících celkem spolehlivě odhalí, zda žijí v permanentním vztahu s Nejvyšším, nebo zda jsem závislý na lidských vůdcích, případně vzorech. A také se ukáže, zda se přikloním k trapně ufnukané většině nebo budu okolí infikovat trpělivostí, porozuměním, nehraným optimismem a především nehasnoucí nadějí Každá krize je navíc příležitostí ke změně. Když se nemůžeme scházet, můžeme vymyslet něco jiného. A možná i lepšího. TV Hope a jiná křesťanská média mohou být inspirací. Esemesky od Hynka a Lidky Obadalové, telefonáty Pavla Pimka, Ivanin bulletin jakbysmet. Kromě toho je v záloze nejméně tisíc dalších možností. Jak říkal klasik, " je lepší zapálit byt jen jednu svíčku než navěky proklínat tmu..." *FT*
- Myslím si, že na naše společenství má zákaz scházení a bohoslužeb vliv spíše negativní. Musí se ale uznat, že možnost virtuálně sledovat bohoslužby a studovat bibli online je úžasná. Je to jedna z kladných stránek internetu a sociálních sítí. *SK*
- Jako pozitivní vidím, že si každý z nás ujasnil, zda mu naše společenství chybí nebo ne. V případě negativní odpovědi (patřím sem i já) bychom měli pokleknout a záležitost probrat s naším Otcem - proč tomu tak je, co nebo kdo je příčinou nekomfortního pocitu, a co udělat pro nápravu. Neboť jak řekl Mark Twain: „Kdo chce změnit svět, musí změnit nejdříve sebe“. Pokud je odpověď na zmíněnou otázku kladná, měli bychom padnou na kolena úplně stejně, ale tentokrát děkovat Pánu za společenství, za Boží ochranu našeho sboru a nás všech. V obou případech budou výsledkem zdravější vztahy a láskyplnější prostředí ve sboru. *ICH*
- Myslím, že nám to přineslo větší pochopení, jak je důležité a dobré se scházet. Zdá se, že si i víc vážíme toho našeho malého společenství. Snad se i trochu uklidnily různé třenice, získali jsme odstup, více pokory, ztišili jsme se ... doufám. *KT*
- Pozitivního? Slyšet názory spoluvěřících i z jiných sborů a nemuset poslouchat skoro každou sobotu, co vše je špatného a hrozného v našem sboře od některých našich členů z Valmezu. *SM*

- V našem sboře mi chybí projev zájmu vedení sboru s členy. Pozdrav od kazatele v sobotu ráno se mi jeví málo. Jedná se ale o dlouhodobě odmítaný předmět diskuse: Co vlastně chceme dosáhnout? QUO VADIS VM? Kladně hodnotím možnost internetového propojení, sdílení, setkávání ve virtuálním prostředí, a to někdy dokonce s širší účastí než ve sboře. Současně mě zarazila absence některých členů vedení sboru. *JP*
- Situace by nás mohla více přiblížit k Bohu, měli bychom si uvědomit větší závislost na Bohu a na jeho milosti. Teoreticky by nás situace měla přiblížit taky k sobě navzájem, ale zatím to tak nevypadá. *BM*

3. Volná otázka / sdělení

- Sobotní škola a kázání jsou moc dobré pro náš duchovní růst. Teď je konečně možnost v praxi dokázat, že Bohu věříme a že se nebojíme toho, co přišlo na dnešní svět, protože ON to má stejně všechno pevně ve svých rukách! A tento pocit jistoty a klidu bychom měli šířit mezi lidi kolem nás, kteří tuto jistotu Božího vedení ještě nemají. *PCH*
- Dívám se na sborový časopis a jsem vděčný, že si díky náboženské svobodě můžeme něco takového dovolit. A že se najdou lidé, kteří ho bez nějakého nátlaku shora vytváří či spoluvytváří. A že se postupně proměňuje v platformu, kde se méně kopíruje a více vaří z domácích zdrojů. A na které se tím pádem může potkávat celé sborové společenství. Podle mého názoru totiž sbor není jen TADY a TEĎ (tzn., ti, co v současnosti "chodí"), ale i TAM a TENKRÁT (tzn, všichni, kteří toto společenství v minulosti tvořili a dnes jsou tak či onak mimo, případně už nejsou vůbec). Proto si myslím, že by se měl časopis (v té či oné formě) posílat všem, kteří kdy s meziříčským společenstvím měli něco společného. V tom případě by se tam ale muselo pravidelně objevovat něco, kde by se sami nějak našli. Což by byl úkol pro nás, poněkud ospalé pamětníky, kteří by redakci zásobovali zprávami z minulosti a reportážemi s těmi, co žijí mimo Valašsko či mimo církev. Chápu, že ti, co přišli do sboru později, v tom nemusí vidět nic přínosného, na druhou stranu není od věci nazírat na aktuální společenství ze širšího úhlu. Je jasné, že takový

projekt by nemohl být jen soukromou iniciativou Ivy či několika dalších nadšenců, ale všech, kteří ještě dokážou psát, mluvit, kreslit, fotografovat, či jinak přibližovat minulé, současné, případně i budoucí dění. *FT*

- Nakonec bych chtěla jen připomenout, že i v této době má Bůh všechno pevně v rukou. *SK*

- Dnešní podivná doba nás donutila naučit se trochu víc využívat informační technologie. Naučila nás najít si k sobě cestičku alespoň ve virtuálním prostředí pomocí videokonferencí, objevili jsme řadu krásných kázání, písní a jiných příspěvků, na které bychom v „normálním režimu“ možná nenarazili, a které nás obohatily. Bylo by škoda toto všechno s nástupem prezenčních shromáždění zcela opustit. Když už jsme věnovali energii a posunuli se v této oblasti dále, využijme toho. Napadá mě třeba umožnit nechodícím nemocným spojit se s námi pomocí videohovoru, umisťovat kázání na youtube, oživit bohoslužbu něčím zajímavým, co jsme našli na internetu, navázat bližší kontakty s jinými sbory. Nápadů se najde jistě mnoho. Chce to jen ochotu vyjet ze „starých dobrých zajetých kolejí“ a zkusit něco nového. *ICH*

- Kromě všech negativ, které koronavirus přinesl, mám ale pocit, že se s koronavirem vrátilo něco, co se ztrácí z naší civilizace. Něco, co nevím, jak nazvat - možná obyčejná člověčina, lidský rozměr, méně nadutosti a sebejistoty, vědomí lidské křehkosti. Nedeklaruje se to halasně, je to pod povrchem, sotva znatelné. *KT*

- Sdělit nic nechci, stejně to nikoho nezajímá ;) *SM*

- Vlastní téma nemám, snad tolik, že současný stav by mohl být obrazem, „branné cvičení“ „názorná ukázka“ jak by to mohlo vypadat, až na zemi dopadnou Boží rány. *JP*

- Měli bychom upnout své síly k tomu, abychom vytvořili společenství, do kterého bychom mohli přijmout i lidi zvenčí. *BM*

Děkuji všem, kteří byli ochotni odpovědět na anketní otázky.

Zpráva z cesty na Ukrajinu 28. 10. – 01. 11. 2020

Na konci října jsme s manželkou vycestovali na Ukrajinu nakoupit potraviny pro letošní balíčky, a také zmonitorovat situaci, která tam nyní je.

Po překročení hranice jsme zjistili, že tak jako u nás, tak i tam jsou malinko levnější pohonné hmoty. Situace na první pohled se jeví normální, pohodová jako by se nic nedělo. Kromě tedy kontroly na hranicích a přísné kontroly požadovaných negativních testů a pojištění proti Covidu .

Na dveřích kamenných obchodů jsou cedule s připomínkou, že vstup je možný pouze v „MASCE“ (rozuměj rouška), ale uvnitř ji má jen málokdo. Běžní lidé „koronaviru“ nevěnují pozornost, pokud je nějak nezasáhne. A to buď na zdraví, a pak to berou většinou jako chřipku, anebo - a to je ten častější a pro ně horší případ - na jejich příjmech a s tím spojených existenčních problémech.

Státní zaměstnanci přispívají 30 % svého platu na boj s covidem, ale jsou při tom rádi, že mají aspoň to. Mnozí práci ztratili a nemají ani to. Také ti, kteří pracovali v zahraničí, jsou doma na UA a pracovní možnosti v domácím prostředí jsou docela mizivé. Všechny tyto problémy způsobují u některých popíjení, ale u většiny také soudržnost pomoci.

To, co mě velice překvapilo, je velká aktivita s velice omezenými možnostmi starosty (pomáhá, kde jen může a jak může) a také gubernátora zakarpatské oblasti.

Co se týče samotných potravin, ceny šly nahoru, ale to známe i u nás v našich obchodech. Jen pro zajímavost např. cena pohanky se zvýšila o 80 - 110 % podle druhu, kvality a kupovaného množství. Dívat se na ceny salámů a sýrů je zbytečné. Pro obyčejné lidi bez práce v dané chvíli nedostupné, tak jako mnohé další potravinové zboží.

K samotné naší misi musíme s veškerou pokorou říci, že od samotného začátku jsme cítili a viděli velkou Boží moc a přiznání. Od samotných povinných testů až po návrat domů.

Okamžitě po příjezdu dopoledne na Rodnikovou Hutu a po vyložení cca 500 ks roušek, 10 l dezinfekce, 12 malých dezinfekcí, 200 ks gumových rukavice a hraček, jsme sedali do našeho auta a jeli se podívat do tzv.

Optových skladů a zjistit možnosti, které v dané době jsou. První den jsme nakoupili (objednali a zaplatili) v těchto skladech a jeli se podívat do obchodního centra na sladkosti. Druhý den brzy ráno jsme jeli do skladů v Mukačevu také s velkým autem. Tam jsme nakupovali okamžitě. Byl jsem rád, že šofér auta byl znalý poměrů a věděl, kde mají nejlevněji. Pak naše cesta vedla do skladů ve Svaljavě, kde jsme naložili již zaplacené potraviny, něco ještě dokoupili a odvezli do školy v Rodnikově Hutě. Další nákupy již probíhaly do osobních aut Ivana a našeho.

Nakoupili jsme tyto potraviny a pár sladkostí: mouku, pohanku, olej, rýži, kaši ječnou a kukuřičnou, cukr, těstoviny, polévkové nudle, sardinky, čaj, slunečnicové semínka, sušenky, oplatky a čokoládu. Bylo toho zhruba 6 tun. Ivanovi pak ještě zůstaly peníze na objednané kaše z ovesných vloček, dokoupení dalších potravin, léky a na rozvoz potravin.

Jsme s manželkou vděční Pánu Bohu za jeho příznání a za to, že jsme pod Jeho vedením všechno zvládli.

Hynek Dona

ČTVRTSTOLETÍ ADRY VALMEZ

miniserál na pokračování

Adrarallye, den šestý - V Trutnově

Páteční stmívání začíná slavnostní večeří, tentokrát už u prostřeného stolu v trutnovské adventistické modlitebně. Následné sobotní ráno dochází k zázraku. Poprvé v historii jsme ve sboru dřív než Petr Chára! Na rozdíl od něj jsme tu totiž nocovali. Ten ve svém mateřském prostředí na polední přestávku zajišťuje ochutnávku krkonošského kysela a hned několika druhů vynikajících místních buchet.

Navzdory tomu, že vyhlížíme jako tlupa čerstvých utečenců, jsme vyzváni k příspěvku do odpoledního programu. Martina povídá o tom, jak uvěřila, Květa o shánění chleba a vaření pod Komářím vrchem, malý Dan o tom, jak se jelo a padalo. Přidáváme tři písničky, mezi nimi i

valašskou lidovou, která měla svoji premiéru právě na Martinině křtu. Nadmíru přívětiví Trutnováci nás pak ochotně provázejí nejen fotogenickým městem, ale i povědomým zalesněným okolím, kterým jsme včera ještě ve zdraví projížděli.

Všechno krásné i všechno krušné jednou končí. Končí nám sedm dní radosti i trápení, smíchu i fňukání, zklamání i nadějí. Sedm dní, na které se nezapomíná. Trochu smutně a trochu rádi nasedáme do aut a do vlaku, aby nás dovezly zpátky do všedních dnů. Díky Bohu při životě, a až na jednu nepatrnou výjimku, jakž takž ve zdraví. Až o něco později se ukáže, co tato nenápadná akce vlastně odstartovala. Nejen postupné objetí celé republiky na kolech, ale hlavně dlouholetou tradici valašského adrování. Boží cesty jsou zkrátka nevyzpytatelné...

František publikán Tomanec

Letošní rok nepřeje větším živým akcím a setkáním - včetně těch dětských. "My to ale nevzdáme", řekli si organizátoři Múzičky - každoroční přehlídky tvorby oddílů dětské organizace Pathfinder a rozhodli se nadcházející ročník uspořádat v online podobě. 16. ledna 2021 v 15:00 hodin se tedy můžete těšit na přímý přenos ze studia HopeTV. Uvidíte přehlídku tvorby všeho druhu od dětí a mládeže klubu Pathfinder z Čech s názvem iMúzička!

Máme radost ze staro-nové posily v HopeTV týmu! Pavel Eder pracuje v našem studiu jako grafik, ale také jako správce sociálních sítí. Nedávno vystudoval teologii a nyní slouží jako nastupující kazatel na pražských sborech. A nejen tam, brzy již také na celém internetu!

Křesťanský vtip – Ameňák

„Šalom“ pozdravil vlk.
„Ufffff...“ oddechla si prasátka.

